

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . . . 200 korona.
 Fél évre . . . . . 100 korona.
 Negyed évre . . . . . 50 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

A hold halovány.

Messze aranszigeten (aranylaphák a csillagok ott)

Tul a mesén, meg tengeren át...
 A kedvesem ott él valahol
 S lágy szellők csókolják barna haját.

Báránfelhőcskék szárnyán,
 Vitték el a lelkét enyhe szelek,
 Oh ő bánatos asszony azóta szegény,
 Fátyol van a lelkén s a szíve beteg.

Hiába várja az éjben a lelkem szűz mosolyát
 S halk kacagása is örökre halott...
 S rgult levéllel lepte be lába nyomát
 Az ősz — de aranylaphák a csillagok ott.

Órangyalok őrzik az éjben (a hold halovány!)
 Most indulnak az éjbe a barna hajók.
 S ő ott marad haloványan egy hűs nyoszolyán,
 Hiába várja a vágy meg a csók.

Csönd se zavarja, vágy se, csók se,
 Csak néz mély szemével vágytalanul,
 Oh ott örökké nyílnak az orgonafák
 S halk hegedük s'rnak hangtalaaul.

Egy éjjel izente titokban a széllel:
 Órangyalok őrzik (a hold halovány!)
 Mióta ott él aranszigeten,
 S lágy szellők habfodra lebeg barna haján.

BABICZKY BELA.

Szülőföldemhez.

A Kárpátok hegyei közt
Láttam meg a napvilágot,
Hol mostan az oláh csorda
Szedi a hegyi virágot.

Oh, édts Kárpátok völgye!
Gyermekévim temetője,
Meddig szenvedsz még rabságban?
Magyarország szemfedője.

Mikor átlak téged újra?
Hótól fehér ormaiddal,
Kimagasló hegyeiddel,
Zöldülő virágaiddal.

Hiszem, meglesz nemsokára,
Isten látja szenvedésed,
Megvirrad a te napod majd
S újra érzem napsütésed.

Tihanyi Zsiga.

Fehér Nyuszika kérdez.

Ugy-e, kedves b. b., a remény
egy család, amely ellen nincs büntető törvény?

Ugy-e, kedves Ignózius, sok dolgot
lesz érdektelen, ha az érdek
belejártzik?

Ugy-e, kedves Gálffy Endre szí-
nés, az eszményiség vágyakozva
repül fel a napnak aranyához, de
a valóság a földből ássa ki az
ranyat?

Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám“-ot.

Kalapok tisztítását,
vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újra készítek.
Beliczay
kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

Nemzetgyűlés.

(Ne adja az Isten, hogy így legyen. — Mozsiskecs 1. filmfelvétel és egy színpadi részben. — Ita: Sz. M. — Szereplő az újonnan megválasztott képviselők közül többen.)

Kezdjük meg a színpadi részben.

A nap élető sugara lágyan ölegeti az öreg Duna fodros habjait. A nemzetgyűlés háza előtt kiváncsi emberek százai ácsorognak. Autó, magánfogató, bérkocsik egymást érik. Megérkeznek ők, kikre szerencsétlen hazánk sorsa bízva van. Az óra fél tizedt ütött. Benn a nemzetgyűlés házában legtöbbször ismeretlen, idegen arcú emberek ülnek, kik ideges nyugtalansággal néznek az enöki emelvény felé, hol egy szigorú arcú bácsi ül, kezében éles szavú csengővel. A csengőt megrázza s a következőképen szól:

— Tisztelt nemzetgyűlés!

— Ruttkay Menyhért képviselő ur javaslatot nyújtott be a túrhetetlen drágaság letörése miatt, mert — ami köztudomású is — a magyar nemzet nyomora leírhatatlan.

— Egy hang: Szót kérek!

Elnök: Bögözi képviselő ur mi címen kér szót?

Bögözi: A házszabályokhoz kérek szót.

Elnök: Tessék.

Bögözi: Tisztelt Nemzetgyűlés! Csodálkozom a felett, hogy Ruttkay képviselőtársam itt felmeri nyitni a száját. Még ő beszél, akinek a lovai is buzát esznek?

Elnök: Kérem, ez nem tartozik a házszabályhoz!

Bögözi (acsarkodva): Nem kérek oktatást! (Még jobban acsarkodva): Ezennel felszólítom Ruttkay képviselő urat, nyilatkozzék — mi van a pulykával?

Ruttkay: Miféle pulykával?

Bögözi: Szabó Juliánna nevű cselédem vallomása alapján, ki

is értesüléseit az ön cselédjétől, szünetet Dugóbogár Katicától szerzte, bebizonyítást nyert, hogy ön minden válaszójának egy hízott pulykát ígért. Sőt kortesei kijelentették a választók előtt, miszerint szavatoznak arról, — hogy amelyik pulyka a kivégzésnél kóser lesz, az nem lesz tréfli.

Több hang: Hallatlan, botrány! Ki vele! Be vele! Jó volt a pulyka, édes! Mondjon le!

Egy hang: Gajdeszbe vele!

Egy éles hang: Kérem a pulykaügyet napirendre tűzni.

Elnök: Csendet kérek!

Dr. Kullancs Elemér: Szót kérek!

Elnök: Mi címen?

Dr. Kullancs: Mentelmi jogom megsértése címen.

Elnök: Hiszen önhöz az Isten szóla!

Dr. Kullancs: Kérem, nekem a begyemben van valami. Kikérem magamnak, hogy itt Bögözi erkölcsi prédikációt tartson! Az a Bögözi beszél, aki a választás előtt a főszolgabírónak négy darab hatalmas malcot küldött?!

Általános zaj: Kiáltások: Disznóság! Malacokat!?

Elnök: Kérem, hogy lehet 4 darab hat hetes kis malacból disznóságot csinálni?!

Báró Szoknyafogó Tivadár: Kérem megállapítani, hogyha s

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **csipő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy **FÁBIÁN** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős munkás cipők.

amennyiben, miszerint a főszolgabíró ur elfogadta a 4 darab malacot, az, milyen alakban jutott a főszolgabíró ur asztlára? Gyengesavanyuan készítettett-e el, avagy mint malactokány, — hozzávaló tarhonyával?

Egy hang: A báró ur fejbajos!

Elnök: Megállapítom, hogy az urak itt csak cirkuszt akarnak csinálni.

Korpió Átkay Szilágyi István: Szót kérek! Komoly dologról beszélnek! Tisztelt Nemzetgyűlés! Tisztelettel bejelentem kérem alássan, hogy én legalább is két hétig nem jöhettek fel Pestre!

Egy hang: Maradtál volna bimbóban!

Elnök: Dübbenes képviselő urai rendreutasítom, mert személyeskedik.

K. Á. Szilágyi: Ugy áll a dolog, kérem alássan, tisztelt Nemzetgyűlés, hogy nőm, született Virgoncz Ágnes, egy fiugyermekkel ajándékozott meg, aki — tekintetel arra, hogy a hus ára állandóan emelkedik — angol-kórban szenved, máskülönben gyönyörű barna gyerek, dacára annak, hogy az anyja is, én is szókék vugynk. Ebből kifolyólag kérnék két heti szabadságot.

Pogácsás Antal: Egyezem az előttem szólóval, sőt javasolom, hogy Virgoncz Ágnesnek, amiért fiugyermeket hozott a világra, jegyzőkönyvileg szavazzunk köszönetet. Sőt javasolom, hogy amennyiben az ujszülött angol-kórban szenved, ezt juttassuk az angol misszió tudomására. (Általános helyeslés.)

Elnök: Kedves uraim! Ez mind igen szép volt, amit idáig elmondtak, de m van a hazával?

Dr. Ricsaj Géza: Szót kérek!

Több hang: Halljuk! Nem halljuk! Rendre! Menjen haza ügyvédeskedni! Kommunista volt! Szabadkőműves volt! Mi van a gyermektartási perrel?

Dr. Ricsaj: Micsoda gyermektartási költséget beszél maga?

Több hang: Ismerjük a firmát!

Dr. Ricsaj: Én csak azt akarom javasolni, a nép érdekében, hogy ezentúl a buzát ne mázsa számra 4—5 ezer koronáért árulják, hanem szemenként egy koronáért.

Elnök: Vízet kérek!

Több hang: Mentők!

Második rész a filmen.

A Gellért-hegy felől menydörgés hallatszik. Az öreg Duna hullámainak dagadó keblén félpoldalra dőlnek a propellerek. Átható északi szél csapkodja a nemzetgyűlés termének ablakait s bent a gyűlésteremben misztikus félhomály támad. A nemzet képzelt legjobbjai fakult arccal tekintenek a főbejárat felé, ahol egyszerre csak megjelenik hófehér köntösben Deák Ferenc, a háttérben gróf Széchényi, Kossuth, Tisza, Baross Gábor, Szilágyi Dezső és még többen. Deák Ferenc szemében nemes tűz lobban fel, hangja, ahogy megszólalt, nyugodt, de féltelmetes...

— Tisztelt képviselő urak! Mi felkeltünk a sirból, akik valamikor dolgoztunk a Hazáért! Figyelmeztetem az urakat, hogy a magyar nemzet nem azért küldötte az urakat ide, hogy haszontalan fecsegésekkel töltsék el az időt, hanem azért, hogy komoly munkát végezzenek, a sors üldözésének nehéz napjaiban!

Általános csend. A szílémek halkán eltűnnek. Autók, magánfogatok, bérkocsik újra előállnak s a nemzetgyűlési képviselők kezében megöremeg az ebéd mellett az ezüstkanál.

ANTALFY JÓZSEF

könyv, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent-Anna-u. és
Varga-utca sark.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Szerelem temetés.

Elvette tőlem a rideg valóság
A te bűvös csengésű, szép neved,
De éjjelenként azért visszahozzák
A lenge álmok s találkozom veled.
Ha fejedem nincsen is ott a párta,
Nekem te azért a régi lányka vagy
Aki velem az első táncot járta,
Ki énnekem kaméliát is ad.
Kive beszéltem vdoran, örömben,
Ki el volt zárva a világ elől,
Ki szemét néha-néha lesütötte,
Ha megjelent az ablakban, belől.

Álmodni fogok rólad egvedül,
Boldog lehetsz, legyél s én álmodom
Hisz éneked így is fülemben csendül
S koldulni azért soha sem fogok,
Csak énekelni, régi szerelemről.
Ám volt szívemnek része már
örömben

S nagyon boldog volt, hidd el én-
nekem.

Ma pedig, ha válunk mindörökre,
Ne sajnálkozzál égön szívemen!
Bár a varázs, mi lekötve tartott,
A semmiségnek örvényébe vesz.
Isten veled! Ha a sors így akarta,
Hisz régi, megszokott történet ez!

Maizner János.

Emmuskához!

Maga megkért egyszer engem,
Kiváncsi, milyen a versem?
Meg is nézte, szépen, sorba;
Kár, hogy versem mind otromba.
Mondtam önnek: megigérem,
Verset írok még e héten.
Im, itt a vers, néhány strófa,
Ha kedve telik, hát olvassa:

A főutcán egy kis padon
Ülök elmélázva,
Bevallom én, mit tagadjam —
El vagyok most ázva...
Leteszem a kalapomat,
Hadd fujja szél fejemet,
De erős volt ez a kis bor,
Hogy a fene egye meg...
Végre fogom a kalapom,
Hazafelé ballagok —
Ha a fejem kóvályog is
Csak magra gondolok.

T. Zs.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlöttekért az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. :-

▽▽▽▽

Mondja, kedves Ekly József főkortes ur, mikor kínálja meg megint a választóit potya borral? Kérdi, aki ivott és nem oda szavazott.

Mondja, kedves Vásáry István adóügyi tanácsnok ur, igaz az, hogy ön azt daolja, mikor a kis Debrecen előtt elmegyem: „Elmegyek a kapud előtt, nem vigyázlak, mint azelőtt”? Kérdi egy jóakarója.

Mondja, kedves dr. Lengyel Zoltán ur, igaz, hogy ön azt daolta utolsó estén Debrecenben: „Sirtam eleget utánad, majd megöl a bubánat”? Kérdi egy volt hive.

Mondja, kedves Lajcsi, igaz, hogy magának kevés ahoz Debrecen, hogy itt érettségizzen, tehát Pestre fog menni érettségizni és a negyedik emeleten fog

Mondja, kedves Esztiike kisasszony a Bellelöről, igaz, hogy férjhez szeretne menni, de apuka nem engedi? Kérdi egy barna fiu.

Mondja, édes savanyu képű Tóth Lajos gépész ur, Kisvárdáról, a Pálffy-térről, miért nevezik magát a Villám ősapjának? Kérdi a zivatar.

Mondja, aranyos Szilágyi Pistike, 8. főgimn. t. Kisvárdáról, csörög-e még a lánc? Kérdi a korzó.

Mondja, kristálycukros, aranyos Antalfi Józsi, asztalossegéd ur, a kisvárdai ligetből, miért nem vette meg a virágot 300 koronáért májusfának? Talán az a kis leány nem érdemel meg annyit?

lakni? Nem fél, hogy magas lesz és nagyot fog esni? Kérdi a lányok.

Mondja, kedves ifju Rompa Imre ur, igaz, hogy a majálison egy kis leányt nem táncoltatott meg? Kérdi egy kis leány.

Mondja, kedves Fehér Imre, mészáros mester ur, Hajduböszörményből, igaz, hogy még mindig várják a hölgyek a nánási állomáson? Kérdi egy érdeklődő.

Mondják, kedves Veress Jani és Lovas Jóska, hagytak még raktáron abból a portékából, a mit pünkösöd kora reggelén vásároltak. Kérdi az a két leány.

Mondják, kedves Jakab Testvérek, Kisvárdáról, miben állapodtak meg a kapálásnál, darában, vagy krmpliban? Kérdi, a ki a darát szeretné.

Mondja, kedves Zsuzsika kisasszony, elismri-e, hogy iszonyumódon bájos volt az ünnp második napján? Grenadin ruha és hozzá box cipő. Az hiszm, hódított. Szeretné tudni, aki nem bókol.

Mondja, kedves Halmi Imre műlakaos ur, igaz, hogy magáért rajognak a lányok Szepesinél, ha a Shymmit járja? Kérdi egy kíváncsi, akinek ezt elbeszélte.

Mondja, kedves Joánka kisasszony, igaz az, hogy ön a fiatal embereke első szavával meghódítja? Kérdi egy hódíthatatlan.

Mondja, kdves Hegedüs Kálmán ur, miért nem hegedül mostanában annak a barna lánynak? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Balla Menyus, Kisvárdáról, miért nem volt június 10-én a Vár-utcában? Kérdezik, akik ott voltak.

Mondja, kedves Sz. Kálmán ur, megkapta már azt a sok mindent az utcájabeli kis lánytót? Kérdezi, aki szeretné tudni.

Mondja, kedves Kozma Gyula esizmadia segéd ur, a Kut utcából, nem lenne szives megmondani, hogy miket álmódott éjjeli 12 órától reggeli 6-ig a vasas bálban?

Mondja, kedves ifju Szarvas Péter Balmazujvárosról, mióta lett a fűszeres bolt ablaka hadi megfigyelő? Kérdi, akiket onnan figyelt.

Mondja, kedves Török Gyula ur, a Békési cégől, miért jár most cipőben és miért nem papusban? Kérdi, akinek papusban jobban tetszik.

Mondja, kedves Róth Sándor, Kisvárdáról, igaz, hogy az Elite kávéház előtt két széket bérelt és onan fixirozza a lányokat, — minden vasárnap délután? Kérdezi, akit még nem fixirozott.

Mondja, kedves Fülöp István ur, székálló, igaz, hogy sokba került a vasárnapi bál? Kérdi, aki részt vett bene.

Mondja, kedves kis kereskedő segéd, Kisvárdáról, igaz, hogy önt késsel nem lehet megsérteni? Kérdi, egy megsértett.

Mondja, kedves Cs. O. Pistike, miért vesztek össze Lola bajtársnővel? Kérdi, aki jóban van veie.

Mondja, kedves Jakab István kereskedősegéd ur, Kisvárdáról, nem volna-e hajlandó a Dollárhílnak című egyletbe felvenni? Kérdi, aki szeretné azt a dollárt.

Szivek.

(Egy régi diák naplójából.)

A tanár ur a sziveket vizsgálta. Mikor az elsőt kezébe vette, megrezzentem.... Én voltam az, az én szívem! Vizsgálni kezdte törött oldalát és két forró könnycsepp hullott rája.... Régen a tanár ur szive is ilyen volt..... Régen, azon a szép, csillagsugáros nyári éjszakán, mikor oly szépen világított a hold s a csillagok ezrei vakítóan pompáztak az égen. Elmult.... Ez a szép éjszaka többé soha sem jön vissza, mint ahogy elmult ifjúságunk is örökre.... Aznap a tanár ur igen szomorú volt s aki az „állattanból“ felelt, mind beszekundázott....

Nusika is szerelemről, szivekről álmódott.... Egyszer kezébe vette hideg, üvegszívét s vinni akarta mamájához.... de a küszöbön valamiben megbotlott, megtántorodott és a szívét, a hideg üvegszívét, elejtette. A szív elhasadt — eltört. Azóta Mariska tudja, mi az, ha valakinek eltörik a szive! Tudja, nagyon tudja, mert mindenkit sajnál, akinek már egyszer meghasadt a szive.

Mikor először találkoztak, a diák valaki mást szeretett, valaki másé volt minden gondolata... A kis kurta-szoknyás leány akkor még nem szeretett senkit és félig nyitott ajakkal, távolbá-néző szemekkl várta a szerelmet és néha úgy érezte, hogy a szive lázasan ver, valami fáj ott, belül s valaki, akinek arcukat már gondolatban magának le-

rajzolta, — annyira hiányzik neki!.... És ekkor eljött a diák s a kis leány szivében újra lángra lobbant az az izzó vágy, amit annyiszor érzett, csillagsugáros éjszakákon és a szív, a két fiatal érző szív verni kezdett, ugyanannyira vert, hogy szerelms, — hangos veréssel, szinte belevert a májusba a fiatalság életerejét....

Ifj. Radványi Sándor.

Nem fürdik.

Orvos: Hasztalan, Gelb, önnek fürdőre kell mennie.

Gelb: Hát dakterleben, nem bánok, megteszek, de aztat előre megmandak: fürödni nem fagak.

Fogápolásra Diana-fogkrém

szolgál.

Kapható mindenütt!

Gyártja a Diana Kereskedelmi r-t.

Budapest, V., Nádor-utca 30.

Választás után.

Lezajlottak hát országszerte
A választások napjai,
Ö vendenek diadalunknak
A hon dicső uj apjai
És a kibukott a Házból,
Mert sok van ám ily rém-eset!
Mi az, amit be fog nyújtani?
Hon-apasági kereset...

A szinfalak közül.

— Az igazgató ur a szerződésnél nagy szerepet ígért nekem. De úgy látszik, ezt — függöny mögött akarja velem eljátszatni.

— Karmester ur, ön a zenekarral felvonás közben csupa szomorú számot játszott.

— Direktorkám, mindig csak — a hónap végén.

— Báró ur, igazán meg akar nőszülni?

— Dehogy! A hitelezőim akarják.

Ripacs direktor a primadonához:

— Csak mutogasd a lábaidat s lábra állítod a társulatot.

Igazi szerelem.

— Édes Ilonkám, igazán szeretsz engem?

— Még kételkedhetsz benne? Hisz máshoz megyek feleségül!

Séta Balra.

Az asszony lefelé inult a hegyen.

Kacagó április volt, telis-tele szórva selyem, aranyhajszálakkal, napsugárral.

Hosszu ezüst pókhálók kellemetlenkedtek az asszony gyönyörű arcán, de mosolyogva szedte le őket karsu, fehér kezével.

A messze völgyben a falucska tornyán ragyogott az aranyrész. Az erdő daolt. Apró madarak csipogtak, mint a kis csibék. S az asszony nyugtalan szive ugy itta be a tavasz furcsa énekét, mint a szomjas füvecskék a reggei harmatot.

Az asszony szerette az urát.

De az ura ilyenkor a cseledekkel hibélődött. Kora hajnaltól késő estig. Este meg az utolsó pohár bor után jól esett aludni — az embernek, aki holnap ismét korán kel és későn fekszik.

Az asszony mondta az urának vasránapi:

Szeretném megnézni a patakat, aki olyan szerelmesen fut a völgy virágos ölébe! Szeretném hallgatni a malom zugását! Szeretném sokáig nézni a világoskék eget... — mint a babák, olyanok a fehér felhők rajta, mint a babák, kék selyempapírral betakarva.

Szeretném, h ugy kísérel el, — mint négy év előtt, ha megcsókoltál, mint négy évvel ezelőtt, a patak partján, a furcsa hárs alatt.

Édes! — mondta az ember... és megcsókolta, de aztán átment a szomszédba, ahová az ispán felesége tegnap nagyon kedvesen invitálta.

Gyermekük nem volt, pedig az asszony nagyon szerette a kócos babákat, akiket kis lány korától örözött, akik közül a legszökébb mosolyogva, de néha sírásra görbült szájjal, négy év óta ott van az asszony ágyán, a hálóban.

Tegnap (milyen bolondos gyermek is az asszony!) új ruhát csinált.

nált neki kék selyemből és megfésülte.

Az asszony lefelé indult a hegyen. Patak partján, le a virágos völgy felé. A redves földbe kissé besüppedt a finom cipője.

...Előbb lassan ment s talán szomorú is volt egy kissé, de aztán ujjongva csendült fel a szive és futni kezdett gverekesen, kipirulva...lefelé.

A férfi lenn lakott a faluban.

Nagy, harminc éves gyerek volt. Sápadt volt, meg költő volt. Semmi se volt!

Hazajött husvétra Pestről, az ő kisnyos anyácskájához, akit imádozott.

Reggel megitta a ragyogó fehér csészéből a barna, forró kávé. A mama ugy állt ott mellette, a tavaszi napsütésben megszépülve, — mintha nem is anyácska lett volna és csókoita anyásan a Pestre szakadt nagy fiát.

A mamának aztán dolga akadt a konyhában. Készülődött a pompás ebédhez.

A Senki meg elindult felfelé a hegyen... De az asszony majdnem beleütközött.

A Senki, aki akkor még senkibb volt, udvarolt egyszer az asszonynak... Régen, de akkor még gimnázisták voltak mind a ketten.

Király balzsam

csuz és köszvény ellen, ugyszintén **Fávarokrém** és **Fávszappan** békebeli minőségben, valamint **Hajdusági bajuszpedró** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÖSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárban
(Színház mellett)

S a senki sokat sirdogált akkor és szerencsésen meg is bukott — algebrából.

De ez a tavasz most olyan ujjongva üdvözölte őket, hogy csaknem megcsókolták egymást örömmükben.

Az asszony akkor nagyon késő ment ebédelni. Kérdezte is az ura. De az asszony a virágos völgyet mesélte és csapongós jókedvével magával ragadta az urát is.

Később, máskor is nagyon késő jött haza az asszony, de az ezüstpatakot mesélte: Milyen szép, milyen ezüstös a víz és milyen kedves átmenni a hidon.

Egyszer aztán nagyon szótlanul ült az ebédnél. Fáradt vagyok, — mondta az urának. Bement a szobába és sirt.

Május végén azonban sugott az urának valamit és nagyon-nagyon ki volt pirulva, de az ura boldogan ölelte magához és csókolta, csókolta.

Ragyogó április volt, telis-tele szórva selyem, arany sugarakkal.

S karácsonyra, amikor hófehér havak behavazták a hegyeket, megszületett a — kis.....

Babiczky Béla.

A két vándorlegény.

Az éj csendes magyában
Ballag két vándorlegény.
Az egyiket dicsvágy hajtja,
A másikat pompa, fény....

Szótlan mennek egymás mellett,
Mért is váltanának szót;
Az éj csöndje, sötétsége
Rémes és oly borzasztó....

Temetőnél visz el utjok,
Bár nem félnek csöppet sem,
Hátuk borzong siri csöndtől,
S mennek tovább esendesen....

Tihanyi Zsigó

A kunszt.

Festő: Mit szó, milyen élet-hűen festetem meg a kolbászt?

Megazdagodott hentes: Meg járja! De tudja, kolbászt festeni az nem kunszt — hanem hurkát tőteni...!

Csalhatatlan gyógymód

Törni a fejét a kormány egyre: Hogy tegyen szert új bevételekre? Ajánlok én egy fényes plánomot: Csináltasson egy új szanatóriumot. Amelybe fölvetetnek a kövérek, Akik a bőrükbe nem férnek. S hangsulyozom újra meg újra: Biztos lesz ott a soványító kúra, H kinevezi az illetőket: *Tisztviselőknek...*

Előzékenység

— Pincér! Kérem a számlát. De ne legyen tulságos magas, mert könnyen szédülök.

— Nagyságos uram, esetleg hidegvizes ruhával is állunk rendelkezésére.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
Avárosházzal szemben.

Működéses gyógy-
szerekben nagy
választék.

Hajduszoboszló bekapcsolódása a világforgalomba.

(Folytatás.)

Hajduszoboszló utcáin röpit keresztül autóm. Az állomástól, mondhatom, kellemes utam is volt. A gépkocsi állandó porfelhőben halad s közben nagyokat zökken, figyelmeztetvén szememet arra, hogy tartsam jól még nyitva, mert még nem ment lele elég por, dacára annak, hogy a üdőmben már néhány kiló telepedett meg.

— Jó lenne megfürödni, mert így nem mehetek az emberek szeme elé. De hol a fürdő? — szólok sofförömhöz.

— Talán egy vezetőt kellene fogadni — mondja ő.

— Igaza van!

— Bátyám! — kiáltok egyik haladó paraszt emberre — üljön be ide mellém és utközben magyarázzon egyet-mást.

— Megkövetem a tekintetes urat, de hogy ülök én abba a pöfögős masinába. Még a nagyapám se ült olyanba'.

Mikor a pénzemet kezdtem mutogatni, végre megszelidült és beült az autóba, mely tovább röpitett a poros uton.

— Mi az a nagy madár azon a házon? — kérdezem a bácsit.

— Hát nem tetszik tudni, az turul madár, a ház pedig a Turul Kulturház.

Még sem csalódtam tehát, Szoboszló tényleg fejlett kultúrával rendelkezik. Még kulturháza is van. Igaz, hogy a kulturbázról kiderült, hogy mozi. No, de ez nem fontos. Fő, hogy neve a szoboszlói kultúra magas fokát mutatja.

— Irányítson bátyám bennünket a fürdőbe, mert le akarom mosni az ut porát.

— Nincs itt fürdő, uram, de lesz. még pedig világfürdő — mondja a bácsi büszke szemvillogtatással.

— Ugyan ne beszéljen, Szoboszlón világfürdő?!

— Bizony, uram, két év múltán tulszárnyaljuk a hires balatoni fürdőket és három év múltán, ha Isten segít, Szoboszló hiresebb lesz, mint Velence.

Ebben aztán megnyugodtam. A jövő számban a többit.

Sányi.

Regénytöredék.

A gróf megütötte a mértéket, amiből általános verekedés támadt.

Alice e sorok elolvasása után felugrott és fuldokló hangon eldobta a levelet.

E szavakra Armande elővett egy hosszú kést és büszkén föl-szegte a fejét....

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. június 18-án, vasárnap:

Cirkusz King

amerikai világsláger IV. részben 36 felv. ban

Nagyszenzáció a boxmérkőzésen.

Előadások kezdete: d. n. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jegyelövétel d. e. 10 órakor —

Kedélyes.

— Mire gondolt voltaképen mikor a tűz alatt leugrott a harmadik emeletről?

— Tudja doktor ur, a második emeletnél nem gondoltam semmit, de az első emeletnél feltűnt, hogy voltaképen mégis nagyon hamar érek az utcára.

Olesó könyvek.

Hogyan viselkedik egy lyrai költő. Irta: Johann Veisner.

Hogyan lehetünk jó amatőr írók. Irta: Babiczky Béla.

A lyrai költők dicskora. Irta: Johann Veisner.

Biborok és selymek: Maizlery Jónás. Kerskdőknek nélkülözhetetlen.

Bánatok és vigaszok: Maizneriáldás J. Csak 300.

Borok és az Abszint légsőbe való betöltésének kezelési módja. Irta: Maizneriszákos Jokmotkó, japán tanár és vegyész. Spiritiszták részére.

Uj korszak.

Ribillió van a baromfiudvarba',
Fujja a riadót kis marha, nagy marha:
Testvérek, elvtársak, ez nem igazság!
Ezelőtt potompénzt kaptak csak a gazdák,
Most súlyos ezreket gyürnek zsebre értünk —
S mi mégis a régi szegénységbe élünk
Hohó! Máskép kell most gondoskodni rólunk:
Legyen villanyfényes, pakettás az ólunk!
Komorna, komornyik bánják aztán velünk,
Porcelláncészékben hozzák az ételünk,

Közbe tanítsanak fox rottra, schimyre
És ha végóránknak el kell majd jönnie
Ne szolgáló, hentes fogja a kést, a tört
Hozzanak egy híres pesti operatort!

A szivar és az asszony.

— Folyton szivarozol! Te igazán jobban szereted a szivarodat, mint engem!

— Erről biztosan udom, — hogy csak értem ég.

Kutyakiállítás.

— Pünkösdkor megnyilik a kutyakiállítás.

— Minek az? Kiállítás nélkül látjuk, hogy milyen kutyául állunk.

— A kutyakiállításra el kell az antantot is vinni.

— Minek?

— Mert eddig kutyába sem vett benünket.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Paplan-varradimba

uj fehér vatta érkezett.
Selyen, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat készí-
tések. Alakítok, irissitek.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Az ok.

— Ilyen fiatal gyerek már koldul! hát az apád nem tud rólad gondoskodni?

— Kérem az most munkaképtelen! — nagyon megverte a mamát — azért 4 hétre becsukták!